

Camilia Filipov
28 Oct. — 18 Dec.

Camilia Filipov was born in 1990 in Taraclia, Republic of Moldova. She studied sculpture at the University of Art and Design from Cluj and for the last years, she has lived and worked in the mountains of Hunedoara, Romania. In an exploration of personal poetics through sculpture, painting, and conceptual art, Camilia Filipov turns to elements of nature which are not deployed as mere subjects but invited to take part in the creative process as entities with their own will and consciousness. It is as if the artist acknowledges the creative attributes of nature which act simultaneously as her master, home, and studio, and the need for it to be included in the creative universe.

In the series of artworks *Desen efemer* (Ephemeral Drawing), Camilia paints the surface of the paper with the sap and vivid colour of wildflowers, sensing on one hand their suggestive potential and on the other, reflecting on their transience. The gesture, seen through the prism of the changing of colours, is an act of becoming aware of the passing of time, of the precariousness of things. More than that, the work doesn't function as a sheer reproduction of a reality, but as a testimony and an embodiment of it. Starting from the plein air practice of impressionists and choosing nature as the theme of her study, an indissoluble dialogue is started between the artist and nature, in which the share and the contribution of the natural element match those of the human.

The same principle appears in the artworks *Desen sculptat* (Carved Drawing), in which the artist uses the stone, with all its surfaces, as a drawing tool until they are entirely consumed in the final work or better said, until this object—apparently devoid of life—donates its attributes and shapes to the artwork, which effects an enlivening of it. Thus, like in the series *Ephemeral Drawing*, the instrument is reanimated both through the process it takes part in and the place it secures in the artwork.

The screening of the video *Râul desenat* (The Drafted River) is a study of water and at the same time, a moving drawing or a live sculpture. By sticking the pencils into the river like a dam or a grid, the artist endows them with the gift of creation, she gives them the freedom of drawing the running flow of water on their own account or, on the opposite, she offers the water the tool by which it can draw itself. The outcome is an autonomous work, kinetic we might say, which brings forth a variety of inexhaustible forms and at the same time, an invitation to reflection and introspection. The fact that this dam, designed not to stem the flow of water but to turn it into an artistic act, is deliberately placed on the Prut River suggests in a sense the idea that only culture is able to recuperate what has apparently been lost.

The cycle of artworks dedicated to the study of nature is continued in the series *Study of Stone*, in which Camilia, starting from the Principle of Mimesis (art as imitation of reality) and making use of a linguistic play, draws the stone not on the surface of a canvas or a paper, but on the surface of the stone itself, she literally draws it, cross-hatching it line by line to study its form, to capture and represent it as accurately as possible. Thus, the work becomes a hyperrealist drawing, a sculpture-drawing, where the representation and the represented object merge, they become one. The work, just like *Ceci n'est pas une pipe* by René Magritte and *One and Three Chairs* by Joseph Kosuth, is a meditation on the nature of things and on art and language in relation with them. Yet, while the above-mentioned artworks, like the Platonist theses, aim to emphasise the gap between objects and their representation, the *Study of Stone* of Camilia Filipov proposes an unitary approach in which art is not a fake copy of the reality, but a dimension designed to grasp and enrich it.

Cercul cu spini (The Circle of Thorns) is an artwork with a powerful suggestive force deriving from the vast field of the possibilities of its interpretation. The circle carries per se a multitude of symbols and meanings, such as harmony, the immaterial, the infinity of time, unity, and perfection. At the same time, a circle of thorns can be read as an apparent oxymoron, a contradiction necessary for nature and creation, an indispensable dualism. Here one can sense, perhaps even more explicitly than in the other works, the close connection between nature and the artist, between the material and the immaterial, between the earthly and the spiritual. The simultaneous reference to the crown of thorns expands the area of these connotations, advancing the idea of sacrifice as a complementary theme, another indispensable node in the deciphering of this artwork.

The artwork entitled DIY (Do It Yourself), inspired concurrently by the kinetic sculpture, the centrifugal force, and the interactive art, is an immaterial sculpture in constant movement or a reflection on the invisible outline of the infinity of forms. Thus, the artwork becomes a process of exploration of space and form and at the same time, a reflection on the infinite possibilities it can embrace. Or, just as in nature there are no two identical leaves, despite the cycles and repetitions of the same phenomena, this artwork is a metaphor for the unique and unrepeatable character of form, both in nature and in art.

Even if each of these artistic gestures assert their own distinct and well delineated idea, we can sense in the present exhibition a narrative thread that unites all these acts in a coherent and liveable cosmos, where the sensibility of the artist for nature speaks for itself. The cycle unveils new possibilities of perceiving nature and surfaces a renewed way of communicating with it. From the wildflowers which transpose their colours and pollen into the artwork, to the river that draws itself, Camilia Filipov becomes the 'assistant' of nature, being always by its side in order to help manifest its wishes. Camilia's artworks present the infinite facets of each natural element, which can only be rediscovered and unveiled through a meticulous working process, done in silence, solitude and direct contact with nature.

Text: Dumitru Bagrin

Translation: Bertha Savu

Camilia Filipov
28 Oct. — 18 Dec.

Camilia Filipov s-a născut în 1990 în Taraclia, Republica Moldova. A studiat sculptura la Universitatea de Artă și Design din Cluj, iar în ultimii ani trăiește și lucrează în munții Hunedoarei. În explorarea unei poetici personale, Camilia Filipov, utilizând sculptura, pictura și arta conceptuală, apelează la elemente ale naturii, pe care nu le întrebuințează ca pe niște simple subiecte, ci le invită să ia parte la actul creativ asemeni unor entități cu voință și conștiință proprii. E ca și cum artista ar recunoaște calitățile creatoare ale naturii, care îi este deopotrivă maestru, casă și atelier, dar și necesitatea acesteia de a face parte din universul creativ.

În seria de lucrări Desen efemer, Camilia pictează pe suprafața hârtiei cu seva și culoarea vie a florilor de câmp, intuind astfel potențialul sugestiv al acestora, pe de-o parte, și meditănd asupra efemerității lor, pe de alta. Acest gest, privit prin prisma schimbării culorilor, este o conștientizare a scurgerii timpului, a precarității lucrurilor. Mai mult decât atât, opera nu este o reproducere a unui subiect, ci o mărturie și prezență a acestuia. Pornind de la practica *plein air* a impresioniștilor și luând natura ca temă de studiu, se ajunge la un dialog indisolubil dintre artist și natură, unde aportul și contribuția elementului natural sunt echivalente cu cele ale artistului.

Același principiu este prezent în lucrările Desen sculptat, unde artista folosește piatra ca pe un instrument de desen, până aceasta se consumă definitiv în opera finită sau, mai bine zis, până acest obiect aparent lipsit de viață își donează calitățile și formele sale operei de artă, fapt prin care se realizează o însușire a acestuia. Astfel, precum și în seria de lucrări Desen efemer, instrumentul este reanimat atât datorită procesului la care este părtaș, cât și prin prezența pe care o capătă în opera de artă.

Proiecția video Râul desenat este un studiu asupra apei și, în același timp, un desen în mișcare sau o sculptură vie. Înfigând creioanele în râu sub forma unui baraj sau a unei grile, artista le înzestrează cu darul de a crea, le lasă libertatea să deseneze pe cont propriu fluxul curgător al apei sau, în sens invers, pune la dispoziția apei instrumentul necesar pentru ca aceasta să se deseneze singură pe sine. Iar ca rezultat avem o operă autonomă, cinetică am putea spune, care dă naștere unor varietăți de forme inepuizabile și care, totodată, este o chemare la meditație și introspecție. Faptul că acest baraj, care nu are rolul de a stăvilii cursul apei, ci de a-l transforma într-un act artistic, este instalat înadins pe râul Prut ne sugerează probabil ideea că doar cultura poate recupera ceea ce aparent este pierdut.

Ciclul de lucrări dedicate studiului naturii continuă cu seria Studiu după piatră, în care Camilia, pornind de la Principiul de Mimesis (arta ca imitare a realității) și făcând uz de un joc lingvistic, desenează piatra nu pe suprafața unei pânze sau a unei hârtii, ci pe suprafața pietrei înseși, o desenează la propriu, o hașurează îndeaproape pentru a-i studia forma, pentru a o cuprinde și reprezenta cât mai fidel. În acest fel, opera devine un desen hiperrealist, un desen sculptură, unde reprezentarea și obiectul reprezentat se contopesc, devin același lucru. Această lucrare, ca și Ceci n'est pas une pipe de René Magritte și One and Three Chairs de Joseph Kosuth, este o meditație asupra naturii lucrurilor și asupra artei și limbajului în raport cu acestea. Însă în timp ce operele sus-menționate, la fel ca tezele platoniciene, încearcă să sublinieze sciziunea dintre lucruri și reprezentarea lor, Studiu după piatră al Camiliei Filipov propune o abordare unitară în care arta nu este o copie falsă a realității, ci o dimensiune care are rolul de a o înțelege și a o îmbogăți.

Cercul de spini este o lucrare cu o puternică forță sugestivă datorită câmpului larg de posibilități pe care îl propune interpretării. Cercul este per se încărcat de o multitudine de simboluri și semnificații, precum armonia, imaterialul, infinitatea timpului, unitatea și perfecțiunea. Totodată, un cerc din spini poate fi citit ca un oximoron aparent, ca o contradicție necesară naturii și creației, ca un dualism indispensabil. Aici se face simțit, poate mai explicit decât în celelalte lucrări, raportul strâns dintre natură și artist, dintre material și imaterial, dintre teluric și spiritual. Iar trimiterea simultană la cununa de spini lărgeste anvergura acestor sugestii, propunând ideea de jertfă ca temă complementară, care este, de asemenea, o cheie de interpretare indispensabilă în descifrarea acestei opere.

Lucrarea cu titlul DIY (do it yourself), inspirată de sculptura cinetică, forța centrifugă și de arta interactivă în același timp, este o sculptură imaterială în continuă mișcare sau o meditație asupra conturului invizibil al infinității formelor. În acest fel, opera de artă devine un proces de explorare a spațiului și a formei și, totodată, o reflecție asupra infinitelor posibilități pe care aceasta le poate îmbrățișa. Or, ca și în natură, unde nu se pot găsi două frunze identice, în pofida ciclicității și repetiției acelorași fenomene, această operă este o metaforă a caracterului unic și irepetabil al formelor, atât în natură, cât și în artă.

Cu toate că fiecare din aceste gesturi artistice revendică o idee proprie, unică și bine individualizată, putem percepe în expoziția de față un fir narativ care leagă laolaltă toate aceste acte într-un cosmos coerent și locuibil, unde sensibilitatea artistei față de natură vorbește de la sine. Acest ciclu ne dezvăluie noi posibilități de percepere a naturii și scoate la suprafață o manieră înnoită de a comunica cu aceasta. Urmărind acest traseu, de la florile de câmp care își dăruiesc culorile și polenul operei de artă până la râul care se desenează singur pe sine, am putea spune despre Camilia Filipov că este un fel de asistent al naturii care îi înțelege dorințele și o secondează în necesitatea de a se manifesta. Pe lângă aceasta, operele prezentate denotă infinitatea de fațete pe care fiecare element natural le ține ascunse în sine și care pot fi redescoperite și revelate doar printr-o muncă minuțioasă, în liniște și singurătate, și, desigur, în contact nemijlocit cu natura.

Text: Dumitru Bagrin

